

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 8C/128/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6612215800
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 06. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ján Šulaj
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2014:6612215800.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec samosudcom JUDr. Jánom Šulajom v právnej veci žalobcu POHOTOVOŠŤ, s.r.o., so sídlom Bratislava, Pribinova 25, IČO: 35 807 598, zastúpený Fridrich Paľko, s.r.o., so sídlom Bratislava, Grösslingova 4, IČO: 36 864 421 proti žalovanému Slovenská republika, za ktorú koná Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky, so sídlom Bratislava, Župné námestie 13, v konaní o náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy, takto

rozhodol:

Žaloba žalobcu na zaplatenie majetkovej škody vo výške 4 990,98 Eur a nemajetkovej ujmy vo výške 3 018,20 Eur sa zamieťa.

Žalovanému sa náhrada trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovaného zaplatenia majetkovej škody a nemajetkovej ujmy.

Poukázal na skutočnosť, že je slovenskou právnickou osobou, ktorá vykonáva na základe registrácie podnikateľskú činnosť v prevažujúcej miere v oblasti poskytovania krátkodobých úverov. V súlade s pravidlami riadneho hospodárenia ako oprávnený subjekt veriteľ zo Zmluvy o úvere navrhol písomným podaním súdному exekútorovi vykonať exekúciu, a to z dôvodu nerešpektovania zmluvných dojednaní a zákonných ustanovení zo strany dlžníka. Exekúciu žalobca navrhol vykonať pre svoju pohľadávku, ktorá vznikla neplnením záväzku vyplývajúceho zo:

- zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX, kde bol dlžník - povinný G. Y., X.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8C/128/2012, 8Er/810/2009),
- zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX, kde bol dlžník - povinný C. Y., X.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/95/2012, 10Er/442/2010),
- zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX, kde bol dlžník - povinný H. Š., X.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/96/2012, 12Er/455/2009),
- zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX, kde bol dlžník - povinný D. M., X.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/102/2012, 5Er/931/2010),
- zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX, kde bol dlžník - povinný H. F., X.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/112/2012, 8Er/641/2009),
- zmluvy o úvere číslo XXXXXXXX, kde bol dlžník - povinný L. P., X.. XX.XX.XXXX (spis Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/135/2012, 6Er/869/2009).

Súdny exekútor v snahe postupovať pri nútenom vymáhaní pohľadávky žalobcu efektívne a účinne, predložil návrh žalobcu na vykonanie exekúcie spolu s exekučným titulom miestne a vecne príslušnému okresnému súdu (Okresný súd Lučenec) a požiadal ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Exekučný súd žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie písanou súdnym exekútorom prijal

na ďalšie konanie, čím došlo k zákonnému založeniu jeho povinnosti zaoberať sa danou žiadosťou a rozhodnúť o nej v rámci priznanej právomoci a to v zákonom ustanovenej dobe. Vzhľadom k zmenám právnej úpravy procesného postupu exekučného súdu vo veci rozhodovania o udelení poverenia na vykonanie exekúcie a vplyvu tejto úpravy na práve a právom chránené záujmy žalobcu, žalobca považuje za nutné uviesť, že podľa ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2011, súd skúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa neskúma. Ak súd zistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor, žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. V zmysle zákonného ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.06.2010 do 31.05.2011, súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor v žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí ak ide o exekučný titul podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel sa robil rozdiel medzi exekučnými titulmi. Povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti nebola založená vo vzťahu k notárskym zápisniciam a vykonateľným rozhodnutiam rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválený. Žalobca upozorňuje, že disponuje exekučnými titulmi, ktorými sú rozsudky stáleho rozhodcovského súdu v zmysle zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní a teda nejde o rozhodnutia rozhodcovskej komisie ale rozsudky rozhodcovského súdu. V exekučnom konaní vedenom podľa týchto procesných pravidiel je založená povinnosť exekučného súdu rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti ak je exekučným titulom vykonateľné rozhodnutie rozhodcovského súdu. Žalobca poukázal taktiež na znenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku platného od 01.02.2002 do 31.05.2010 v zmysle ktorého súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak nezistí rozpor, žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora aby exekúciu vykonal. Ak zistí rozpor v žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. V exekučnom konaní vedenom podľa uvedených procesných pravidiel sa nerobil rozdiel medzi exekučnými titulmi a preto exekučný súd mal zákonnú povinnosť rozhodnúť o žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie do 15 dní od doručenia tejto žiadosti.

V predmetnom prípade neexistuje okolnosť, ktorá by umožňovala exekučnému súdu postupovať nesústreďene a so zbytočnými prietahmi tak, že k vydaniu rozhodnutia o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie pristúpil až po veľmi dlhej dobe. Nečinnosť okresného súdu nie je ničím ospravedliteľná, pretože počas špecifikovaného obdobia nevykonával vo veci také úkony, ktoré mali smerovať k odstráneniu právnej neistoty, v ktorej sa žalobca v predmetnej veci počas súdneho konania nachádzal, čo je základným účelom práva zaručeného v článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

Z dôvodu nesprávneho úradného postupu exekučného súdu si uplatňuje náhradu majetkovej škody a nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Majetková škoda, ktorá mu vznikla predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdnom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného Zmluvou o úvere. Nemôže preto tiež nastať akceptácia návrhu na nútené vymáhanie istiny a príslušenstva zo strany exekučného súdu.

Zároveň si uplatňuje aj náhradu nemajetkovej ujmy v peniazoch, pretože samotné konštatovanie porušenie práva na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv základných slobôd nie je dostatočných zadosťučinením vzhľadom na ujmu spôsobenú nesprávnym

úradným postupom. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu v zákonnej lehote v čas, efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a jej príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá.

Náhradu nemajetkovej ujmy vníma ako spravodlivú satisfakciu za konkrétne porušenie jeho zákonných nárokov a základných práv. Do obsahu základného práva na súdnu ochranu patrí aj právo každého na to, aby sa v jeho veci rozhodovalo podľa relevantnej právnej normy. Súčasne má každý právo na to, aby sa v jeho veci vykonal ústavne súladný výklad aplikovanej právnej normy. Z toho vyplýva, že k reálnemu poskytnutiu súdnej ochrany dôjde len vtedy, ak sa na zistený stav veci použije ústavne súladne interpretovaná, platná a účinná právna úprava.

V pôvodnom konaní sp. zn. 8C/128/2012 si navrhovateľ uplatňuje právo na zaplatenie majetkovej škody vo výške 125,00 € a nemajetkovej ujmy vo výške 275,00 € z dôvodu, že súd rozhodol o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie až dňa 09.12.2009 rozhodnutím o udelení poverenia, čím došlo k omeškaniu viac ako 5 mesiacov (168 dní). Majetková škoda vo výške 125,00 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemajetková ujma vo výške 275,00 € predstavuje 20% z uplatnenej istiny s príslušenstvom.

V pôvodnom konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/95/2012 si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie majetkovej škody vo výške 125,00 € a nemajetkovej ujmy vo výške 440,00 € z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 22.09.2010, a to rozhodnutím o udelení poverenia, ku ktorému došlo s omeškaním viac ako 8 mesiacov (267 dní). Majetková škoda vo výške 125,00 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemajetková ujma vo výške 440,00 € predstavuje 20% z uplatnenej istiny s príslušenstvom.

V pôvodnom konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/96/2012 si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie majetkovej škody vo výške 125,00 € a nemajetkovej ujmy vo výške 770,00 € z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 15.10.2009, a to rozhodnutím o udelení poverenia, ku ktorému došlo s omeškaním viac ako 445 dní. Majetková škoda vo výške 125,00 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemajetková ujma vo výške 770,00 € predstavuje 20% z uplatnenej istiny s príslušenstvom.

V pôvodnom konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/102/2012 si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie majetkovej škody vo výške 4 365,98 € a nemajetkovej ujmy vo výške 873,20 € z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 11.04.2011, a to rozhodnutím o udelení poverenia, ku ktorému došlo s omeškaním viac ako 264 dní. Majetková škoda v celkovej výške 4 365,98 Eur predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdom konaní proti dlžníkovi zo záväzkového vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nesprávnym úradným postupom došlo k zmareniu legitímneho očakávania žalobcu, že správnym a zákonným postupom súdu dôjde k vymoženiu jeho pohľadávky. Žalobca mohol vďaka skorému rozhodnutiu exekučného súdu včas efektívne a účinne uskutočniť rad iných krokov smerujúcich k zvýšeniu úspechu mimosúdneho zabezpečenia vymožitelnosti jeho pohľadávky a príslušenstva, pretože by vedel, že žiadosť o udelenie poverenia bola zamietnutá. Nemajetková ujma vo výške 873,20 Eur predstavuje 20 % uplatňovanej istiny s príslušenstvom.

V pôvodnom konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/112/2012 si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie majetkovej škody vo výške 125,00 € a nemajetkovej ujmy vo výške 330,00 € z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 08.12.2009, a to rozhodnutím o udelení poverenia, ku ktorému došlo s omeškaním viac ako 6 mesiacov (195 dní). Majetková škoda vo výške 125,00 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže

byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemajetková ujma vo výške 330,00 € predstavuje 20% z uplatnenej istiny s príslušenstvom.

V pôvodnom konaní Okresného súdu Lučenec sp. zn. 13C/135/2012 si žalobca uplatňuje právo na zaplatenie majetkovej škody vo výške 125,00 € a nemajetkovej ujmy vo výške 330,00 € z dôvodu, že súd o žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie rozhodol až dňa 03.12.2009, a to rozhodnutím o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia, ku ktorému došlo s omeškaním viac ako 209 dní. Majetková škoda vo výške 125,00 € predstavuje náhradu istiny s príslušenstvom, ktorá viac nemôže byť priznaná právoplatným rozhodnutím všeobecného súdu v občianskom súdom konaní vedenom proti dlžníkovi zo záväzkového zmluvného vzťahu založeného zmluvou o úvere. Nemajetková ujma vo výške 330,00 € predstavuje 20% z uplatnenej istiny s príslušenstvom.

Ďalej dodal, že postupoval podľa ustanovenia § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. a písomnou žiadosťou požiadal žalovaného o predbežné prerokovanie jeho nároku na náhradu škody. Žalovaný však do podania žaloby na žiadosť pozitívne nereagoval. Preto je nutné deklarovat' porušenie práva žalobcu na súdnu ochranu zaručeného článkom 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a práva na spravodlivý súdny proces zaručeného článkom 6 ods. 1 Európskeho dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, pretože súdna ochrana nebola poskytnutá v zákonom predpokladanej kvalite, deklarovat' porušenie princípov právneho štátu nesprávnym úradným postupom exekučného súdu, nahradit' žalobcovi nemajetkovú ujmu a majetkovú škodu, ktorá mu bola spôsobená v priamej príčinnej súvislosti s porušením jeho práv uvedených vyššie.

Žalovaný žiadal žalobu zamietnuť.

V prvom rade poukázal na zmätočnosť samotného návrhu žalobcu. V žalobnom návrhu sa v tomto prípade vyskytujú viaceré nedostatky, napr. že žalobca nedokázal uviesť ani len spisovú značku príslušného exekučného konania, pod ktorou je vedené na súde, chýbajú relevantné údaje ako dátum doručenia podania na súd, ktoré majú význam pre posúdenie celej veci a dátum, kedy sa žalobca dozvedel o vzniku škody. Vo všeobecnosti musí namietat', že žalobca nepriložil ani jeden relevantný dôkaz, ktorý by preukazoval vôbec existenciu predmetného exekučného konania, vznik skutočnej škody, nemajetkovej ujmy, atď... Žalobca síce uviedol časť dôkazov, najmä odkazuje na exekučný spis, ale v skutočnosti prenáša celú dôkaznú povinnosť na súd napriek tomu, že dôkazné bremeno má znášať žalobca sám.

Poukázal aj na to, že nie je jasný ani titul nároku na náhradu škody. Žalobca uvádza rozhodnutie o zamietnutí žiadosti na vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, čo by sa mohlo vysvetliť ako namietanie nezákonného rozhodnutia, ale zároveň namieta nesprávny úradný postup v podobe prieťahov. Z takto formulovanej žaloby nie je jednoznačne jasné, na základe akého titulu si žalobca uplatňuje škodu, keďže v žalobe sa tieto tituly prelínajú a žalobca jednoznačne neuvádza, z ktorého titulu/titulov si uplatňuje svoj nárok. Nie je zrejmé, či si žalobca uplatňuje nárok z titulu nesprávneho úradného postupu z dôvodu prieťahov, z dôvodu rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o vydanie poverenia alebo z dôvodu nerozhodnutia v zákonom stanovenej lehote.

Čo sa týka uvádzaných prieťahov v konaní v prvom rade je potrebné poznamenať, že žalobca neuvádza kroky, ktoré podnikol na odstránenie neželaného stavu. Žalobca neuviedol, ani po vyžiadanej súčinnosti v rámci predbežného prerokovania zo strany žalovanej, či využil možnosť podania sťažnosti na zbytočné prieťahy v príslušnom konaní predsedovi okresného súdu, resp. možnosť podania ústavnej sťažnosti. Judikatúra Ústavného súdu SR, konkrétne v náleze z 03.05.2011, č. k. III. ÚS 69/2011-25, taktiež poukazuje na skutočnosť, že sťažovateľ má predovšetkým postupovať v zmysle zásady vigilantibus iura (každý nech si stráži svoje právo). To, že tak žalobca nekonal, je možné pripísať iba jemu. V druhom rade, má za to, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Poukazuje ďalej na to, že dňa 23.04.2012 mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody zo dňa 23.04.2012. Vzhľadom na skutočnosť, že už dňa 27.09.2012 bola okresnému súdu doručená predmetná žaloba vo veci, je zrejmé, že žalobca ju nepodal po uplynutí 6-mesačnej lehoty, ale skôr.

Z ustanovení zákona č. 514/2003 Z. z. vyplýva, že poškodený sa práva na náhradu škody spôsobenej pri výkone verejnej moci môže domáhať na súde až po uplynutí šiestich mesiacov odo dňa prijatia jeho žiadosti (doručenia na príslušný orgán) o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody. Má za to, že ide o predčasne uplatnený nárok na súde.

Napriek opakovaným výzvam na doplnenie žiadostí, ktoré adresoval žalobcovi po doručení prvotných žiadostí o predbežné prerokovanie nároku na náhradu škody mu bola doručená všeobecná odpoveď, kde žalobca nepreukázal požadované skutočnosti, nedoplnil žiadané informácie, dátumy, kedy sa žalobca dozvedel o škode, doklady preukazujúce vyčíslenú majetkovú škodu, uviesť skutočnosť, či boli podávané sťažnosti predsedovi súdu na priet'ahy. Žalobca neposkytol žiadnu súčinnosť na predbežné prerokovanie podaných žiadostí, a tým zmaril akúkoľvek možnosť predbežne prerokovať nárok na náhradu škody, o ktorého prerokovanie sám požiadal, preto nárok žalobcu nepovažuje za predbežne prerokovaný.

Zákon č. 514/2003 Z. z. ustanovuje nasledujúce všeobecné podmienky, pri splnení ktorých štát zodpovedá za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci:

1/nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup,

2/vznik škody,

3/príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Pre vznik zodpovednosti štátu musia byť splnené všetky tri podmienky súčasne.

K nesprávnemu úradnému postupu - rozhodnutie o žiadosti o vydanie poverenia po 15 dňovej lehote poukázal na to, že prax ukázala už dávnejšie, že lehota na poverenie exekútora je výraznou prekážkou toho, aby mohli sudy objektívne posúdiť zákonnosť exekúcie, ak exekučným titulom je notárska zápisnica alebo rozhodcovský rozsudok, najmä v prípadoch existencie dôvodov podľa § 45 ods. 1 písm. c) zákona č. 244/2002 Z. z. o rozhodcovskom konaní.

Samotný žalobca uvádza znenie ustanovenia § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011 "Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul, ak ide o exekučné konanie vykonávané na podklade rozhodnutia vykonateľného podľa § 26 zákona č. 231/1999 Z. z. o štátnej pomoci v znení neskorších predpisov, exekučný titul sa nepreskúma. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu, táto lehota neplatí, ak ide o exekučný titul podľa §41 ods. 2 písm. c) a d). Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie." Ustanovenie §41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znie: "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských súdov a rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených".

Z týchto ustanovení jednoznačne vyplýva skutočnosť, že 15 dňová lehota na vydanie poverenia neplatí pri rozhodnutí rozhodcovského súdu ako exekučnom titule. Toto znenie je účinné od 01.06.2011, kedy bol Exekučný poriadok novelizovaný zákonom č. 102/2011 Z. z., čo znamená, že akýkoľvek nárok žalobcu vychádzajúci z nesprávneho úradného postupu v podobe nerozhodnutia v 15 dňovej lehote v namietaných exekučných konaniach začatých po 01.06.2011 nemá žiadnu oporu v zákone.

Pred 01.06.2011 § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku znel "vykonateľných rozhodnutí rozhodcovských komisií a zmierov nimi schválených". V samotnej dôvodovej správe, je k novelizovanému ustanoveniu § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku uvedené, že správnosť aplikácie dotknutého ustanovenia na rozhodcovský rozsudok ako exekučný titul osvedčila svojim autentickým výkladom aj Národná rada Slovenskej republiky ako zákonodarný zbor SR. Skutočnosť, že sa do formulácie vložili slová "rozhodnutí rozhodcovských súdov", predstavovala len explicitnejšie ujasnenie litery zákona, aby sa predišlo mylným interpretáciám tohto ustanovenia. Argumentácia žalobcu je v interpretácii toho, čo zamýšľal zákonodarca, nefundovaná a nepravdivá a § 41 ods. 2 písm. d) Exekučného poriadku sa správne aplikoval na rozhodcovské rozsudky aj pred 01.06.2011.

Vo všeobecnosti je taktiež potrebné poukázať na judikatúru Ústavného súdu sp. zn. I. ÚS 16/02 ktorá konštatuje, že "Pri posúdení, či došlo alebo nedošlo k porušeniu práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov zaručeného v čl. 48 ods. 2 ústavy, ústavný súd prihliada síce na lehoty, ktoré sú uvedené v ústave alebo v zákone (napr. rozhodnutie ústavného súdu sp. zn. II. ÚS 64/97, na ktoré sťažovateľ vo svojej sťažnosti poukazuje), ale ich nedodržanie nepovažuje automaticky za porušenie uvedeného základného práva, pretože aj v týchto prípadoch sú rozhodujúce všetky okolnosti danej veci. Pojem "zbytočné prieťahy" obsiahnutý v čl. 48 ods. 2 ústavy je pojem autonómny, ktorý nemožno vykladať a aplikovať len s ohľadom na lehoty uvedené v zákone. S ohľadom na konkrétne okolnosti veci sa totiž ani v týchto prípadoch postup dotknutého štátneho orgánu nemusí vyznačovať takými významnými prieťahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako zbytočné prieťahy v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy (I. ÚS 63/00)."

Z uvedeného vyplýva, že samotné nedodržanie zákonom stanovenej lehoty, neznamená automaticky prieťahy v konaní. Zo skutkových okolností, ktoré sa týkajú rozhodovania o žiadosti o vydanie poverenia na vykonanie exekúcie, je zrejmé, že skúmanie vykonateľnosti rozhodcovských rozsudkov si vyžaduje osobitnú právnu úvahu najmä s ohľadom na to, že tieto sa týkajú právnych vzťahov podliehajúcich režimu spotrebiteľských zmlúv.

Žalobca si v súvislosti so zamietnutím návrhu na vydanie poverenia uplatňuje svoj nárok titulom nesprávneho úradného postupu, ktorý podľa neho spočíva v nesprávnej aplikácii právnych predpisov.

Je nepochybné, že posúdenie veci a vyjadrenie právneho názoru súdu vo vzťahu k žiadosti o vydanie poverenia, ktoré sa naplno odrazili v rozhodnutí, ktorým ju súd zamietol, nie je možné považovať za nesprávny úradný postup ale za splnenia ďalších zákonných podmienok by mohli viesť len k záveru o existencii nezákonného rozhodnutia.

Podľa ustanovenia § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Poukázal aj na ustanovenie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku účinného od 01.06.2011.

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípadoch zamietnutia žiadostí o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaných žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, a preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Zároveň v tejto súvislosti poukázal na tú skutočnosť, že zo samotnej dikcie § 44 ods. 2 Exekučného poriadku vyplýva, že lehota 15 dní sa nevzťahuje na vydanie rozhodnutia v podobe zamietnutia žiadosti o vydanie poverenia. 15 dňová lehota sa týka prípadu, keď súd poverí exekútora vykonaním exekúcie na základe exekučného titulu (okrem exekučného titulu podľa § 41 ods. 2 písm. c) a d) Exekučného poriadku). Ak ho súd nepoverí, 15 dňová lehota neplatí a ani sa logicky nedá predpokladať, že by to bol zámer zákonodarcu, keďže ide o zložitý proces posudzovania žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrhu na vykonanie exekúcie a exekučného titulu.

Žalobca ďalej uvádza, že súd prekročil svoju rozhodovaciu právomoc, keď vykonal "opätovné posúdenie práva žalobcu na zaplatenie dlhu". V tejto veci, je potrebné uviesť, že v zmysle uznesenia Ústavného súdu SR z 3. marca 2011, č. k. IV. ÚS 60/2011-13, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 13. októbra 2011 sp. zn. 3 Cdo 146/2011, uznesenia Najvyššieho súdu SR z 26. septembra 2011 sp. zn. 3 MCdo 11/2010 a uznesenia Najvyššieho súdu SR z 29. marca 2011 sp. zn. 5Cdo 291/2010, vnútroštátny súd má povinnosť ex offo preskúmať materiálnu správnosť rozhodcovského rozsudku, nekalú povahu rozhodcovskej doložky rozhodcovského súdu vydaného bez účasti spotrebiteľa, preskúmať či rozhodcovské konanie prebehlo na základe uzavretej rozhodcovskej zmluvy, a to v

takom rozsahu, v akom mu to umožňujú vnútroštátne procesné pravidlá v rámci obdobných opravných prostriedkov vnútroštátnej povahy.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prietahy v konaní, žalovaný odkazuje na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prietahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prietahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prietahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prietahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Ako vyplýva zo skutkových okolností uvádzaných žalobcom v niektorých žalobách, k nesprávnemu úradnému postupu okresného súdu malo dôjsť v období pred marcom 2009.

Podľa ustanovenia § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Ak teda mala žalobcovi vzniknúť škoda práve nesprávnym úradným postupom spočívajúcim v zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie a to po 15-dňovej lehote, lehota na uplatnenie tohto nároku uplynula po troch rokoch od momentu uplynutia 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Vzhľadom na uvedené vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehote od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23. 4. 2009 (t. j. tri roky pred dňom, kedy mu boli doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku).

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je okrem iného nevyhnutné preukázať existenciu škody. Podľa názoru žalovaného žalobca nepreukázal existenciu škody a nároky, ktoré si uplatňuje, je možné považovať za hypotetické.

Čo sa týka prípadov uplatnenia majetkovej škody vo výške istiny s príslušenstvom je potrebné poukázať na nasledovné. Žalobca v prvom rade nepreukázal existenciu dlžníka ako úplný základ pre preukázanie toho, čoho sa domáha. V druhom rade nepreukázal existenciu právoplatného rozhodnutia o zamietnutí žiadosti o udelenie poverenia a v treťom rade ani nevyožiteľnosť pohľadávky.

Vo vzťahu k tvrdeniu žalobcu, že nie je možné vymôcť pohľadávku od dlžníka žalobcu a tvrdeniu, že rozhodnutie v podobe zamietnutia žiadosti o udelenie poverenia spôsobuje nevyožiteľnosť pohľadávky, poukázal žalovaný na to, že rozhodnutie o zamietnutí iba preukázalo nespôsobilosť konkrétneho rozhodcovského rozsudku byť exekučným titulom. Nulitný rozhodcovský rozsudok nepredstavuje prekážku res iudicatae pre uplatnenie nároku žalobcu na súde, v tejto súvislosti poukázal na judikatúru zaoberajúcu sa touto otázkou napr. uznesenie KS v Trnave zo dňa 31.05.2012 sp. zn. 10CoE 308/2011, či uznesenie KS v Žiline zo dňa 11.07.2012 sp. zn. 20CoE 94/2012.

Žalobca mal možnosť získať iný exekučný titul, a to napríklad podaním návrhu na začatie konania, resp. platobným rozkazom, čo nevykonal a svojou nečinnosťou sám prispel k situácii, ktorú v žalobách namieta.

Na základe všetkých uvedených skutočností je toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha aj náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch vo výške 20% z istiny a príslušenstva, ktorá má byť spravodlivou satisfakciou za utrpený zásah do základných práv a má kompenzovať každé porušenie práva na súdnu ochranu, ktoré žalobca uplatňoval podaním návrhu na začatie občianskeho súdneho konania.

Poukázal na ustanovenie § 17 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z., § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z..

V prvom rade, je potrebné poznamenať, že vznik nemajetkovej ujmy u právnických osôb a fyzických osôb je odlišný.

Samotná judikatúra poukazuje na tento aspekt v rozsudku Najvyššieho súdu ČR sp. zn. 30Cdo 675/2011, kde je uvedené, že odškodnenie právnickej osoby za nemajetkovú ujmu spôsobenú prípadnými prietahmi v konaní nie je možné vzťahovať na fyzické osoby, ktoré sa na činnosti právnickej osoby nejakým spôsobom zúčastňujú, lebo im nevzniká ujma priamo. Žalobca uvádza aj "zánik podnikateľských aktivít a podnikateľských plánov", ale tieto nie sú bližšie konkretizované. Taktiež žalobca nespresnil, v čom a ako situácia "ovplyvnila ďalšie podnikateľské postupy žalobcu." V druhom rade požadovaná náhrada nemajetkovej ujmy vo výške 20% z istiny a príslušenstva nie je podložená akýmkoľvek reálnymi skutočnosťami či rozumnou úvahou za krajne nesprávny spôsob určenia náhrady nemajetkovej ujmy percentuálnou čiastkou z tvrdenej skutočnej škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu žalovaný nemá za preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

Žalovaný poukázal na potrebu zohľadnenia vyššie citovaného ustanovenia, ako aj ustanovenia § 17 ods. 2 a 3 zákona č. 514/2003 Z. z. pri formovaní záveru o potrebe priznania náhrady nemajetkovej ujmy v peniazoch, resp. o výške takejto náhrady.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

V tejto súvislosti upozorňuje a ako prílohu tohto vyjadrenia dokladá list Európskej komisie, Generálneho riaditeľstva pre spravodlivosť pod č. JUST/A3/RM/kb D(2010)] 1360 adresovaný stálemu predstaviteľovi Slovenskej republiky pri Európskej únii, v ktorom Európska komisia poukázala na to, že v súvislosti s podnikateľskými praktikami žalobcu dostala sťažnosti od slovenských spotrebiteľov, ako aj sťažnosť od slovenského združenia na ochranu spotrebiteľov, pričom útvary Komisie sa o týchto praktikách dozvedeli aj prostredníctvom návrhu na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podľa článku 267 ZFEÚ podal Krajský súd v Prešove (Vec C-76/10).

Žalovaný zastáva názor, že žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť podľa žalovaného žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Podľa ustanovenia § 5 ods. 1, § 9 ods. 4 zákona č. 514/2003 Z. z., je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie práva na náhradu škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z. je nevyhnutné okrem existencie nesprávneho úradného postupu/nezákonného rozhodnutia, vzniku škody či nemajetkovej ujmy, preukázať aj príčinnú súvislosť medzi týmito zložkami.

Podľa ustálenej súdnej praxe príčinná súvislosť, ako ďalší predpoklad vzniku zodpovednosti za škodu, je priama väzba javov (objektívnych súvislostí), v rámci ktorého jeden jav (príčina) vyvoláva druhý jav (následok). V postupnom slede javov je každá príčina niečím vyvolaná (sama je následkom niečoho) a každý ňou spôsobený následok sa stáva príčinou ďalšieho javu. Zodpovednosť však nemožno robiť závislou na neobmedzenej kauzalite. Atribútom príčinnej súvislosti je totiž "priamosť" pôsobenia príčiny na následok, pri ktorej príčina priamo (bezprostredne) predchádza následku a vyvoláva ho. Vzťah príčiny a následku musí byť preto priamy, bezprostredný, neprerušovaný; nestačí, ak je iba sprostredkovaný. Vychádzajúc zo základnej charakteristiky príčinnej súvislosti, ako priameho a bezprostredného vzťahu príčiny a následku, nemožno tvrdiť, že žalobcovi vznikla škoda postupom okresného súdu.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností je toho názoru, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmu. Stav, v ktorom sa žalobca ocitol, si zavinil sám, a to spôsobom vykonávania podnikateľskej činnosti, pasivitou pri obhajovaní svojich práv, a najmä je už v súčasnosti zrejmé, že žalobca si uplatňuje ničím neodôvodnené a ničím nepreukázané čiastky, či už v podobe majetkovej škody alebo nemajetkovej ujmy. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., považuje žalobu za právne neopodstatnenú.

Súd vykonal dokazovanie prečítaním pripojených spisov Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Er/810/2009, 10Er/442/2010, 12Er/445/2009, 5Er/931/2010, 8Er/641/2009, 6Er/869/2009, znaleckým posudkom predloženým navrhovateľom a zistil tento skutkový stav:

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Er/810/2009 (8C/128/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 26.08.2009. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Výzvou zo dňa 02.09.2009 súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.11.2009 oprávnený žiadal o informáciu o stave konania, dňa 09.12.2009 bolo vo veci vydané poverenie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Er/442/2010 (13C/95/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.04.2010. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Dňa 05.05.2010 súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 24.05.2010 exekútor oznámil súdu, že postúpil žiadosť oprávnenému. Dňa 19.07.2010 súd opätovne vyzýva oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Dňa 29.07.2010 doručil oprávnený kópiu zmluvy o úvere a dňa 22.09.2010 súd vydal vo veci poverenie, pričom uznesením zo dňa 06.02.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená právoplatne dňom 22.06.2012 z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Er/455/2009 (13C/96/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 10.06.2009. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Výzvou zo dňa 10.06.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.06.2009 súdny exekútor reagoval na výzvu s tým,

že túto postupuje oprávnenému. Dňa 10.07.2009 súd opätovne vyzýva Stály rozhodcovský súd a.s. Bratislava na predloženie zmluvy. Dňa 30.07.2009 Stály rozhodcovský súd a.s. Bratislava zasiela súdu úverovú zmluvu. Dňa 07.08.2009 uznesením č.k. 12Er/455/2009-19 súd zamietá žiadosť o udelenie poverenia. Uznesením krajského súdu zo dňa 23.09.2009 č.k. 13CoE 109/2009-29 bolo uznesenie súdu prvého stupňa zrušené a dňa 15.10.2009 bolo vo veci vydané poverenie, pričom uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené dňa 12.10.2009 Okresnému súdu Lučenec.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5Er/931/2010 (13C/102/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.09.2010. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Poverenie vydané 06.10.2010. Uznesením zo dňa 11.03.2011 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Er/641/2009 (13C/112/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.07.2009. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Výzvou zo dňa 03.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 16.10.2009 súdny exekútor oznámil súdu, že žiadosť postúpil oprávnenému. Dňa 18.11.2009 oprávnený sa dotazuje na stav veci. Dňa 08.12.2009 bolo vo veci vydané poverenie.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6Er/869/2009 (13C/135/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.09.2009. Exekučným titulom je rozhodcovský rozsudok. Výzvou zo dňa 21.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 01.10.2009 súdny exekútor oznámil súdu, že žiadosť postúpil oprávnenému. Dňa 09.10.2009 opätovne súd vyzýva oprávneného na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.11.2009 žiada oprávnený oznámiť stav konania. Dňa 03.12.2009 súd vydáva vo veci poverenie. Uznesením č.k. 6Er/869/2009-22 zo dňa 07.04.2010, ktoré sa stalo právoplatným dňa 25.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil. Exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky.

Podľa § 5 ods. 1 zákon č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím má účastník konania, ktorému vznikla škoda v dôsledku rozhodnutia vydaného v tomto konaní.

Podľa § 6 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., ak tento zákon neustanovuje inak, právo na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím možno uplatniť iba vtedy, ak právoplatné rozhodnutie, ktorým bola škoda spôsobená, bolo zrušené alebo zmenené pre nezákonnosť príslušným orgánom. Súd, ktorý rozhoduje o náhrade škody, je viazaný rozhodnutím tohto orgánu.

Podľa § 9 ods. 1, 2 zákona č. 514/2003 Z.z., štát zodpovedá za škodu spôsobenú nesprávnym úradným postupom. Za nesprávny úradný postup sa považuje aj porušenie povinnosti orgánu verejnej moci urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie zákonom ustanovenej lehoty, nečinnosť orgánu verejnej moci pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Právo na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom má ten, komu bola takým postupom spôsobená škoda.

Podľa § 15 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., nárok na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím, nezákonným zatknutím, zadržaním alebo iným pozbavením osobnej slobody, rozhodnutím o treste, o ochrannom opatrení alebo rozhodnutím o väzbe, ako aj nárok na náhradu škody spôsobenej nesprávnym úradným postupom je potrebné vopred predbežne prerokovať na základe písomnej žiadosti poškodeného o predbežné prerokovanie nároku (ďalej len "žiadosť") s príslušným orgánom podľa § 4 a 11.

Podľa § 17 ods. 1, 2, 3 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak. 1a). V prípade, ak iba samotné konštatovanie porušenia práva nie je dostatočným zadošťačením vzhľadom na ujmu spôsobenú nezákonným rozhodnutím alebo nesprávnym úradným postupom, uhrádza sa aj nemajetková ujma v peniazoch, ak nie je možné uspokojiť ju inak. Výška nemajetkovej ujmy v peniazoch podľa odseku 2 sa určuje s prihliadnutím najmä na

a) osobu poškodeného, jeho doterajší život a prostredie, v ktorom žije a pracuje,

- b) závažnosť vzniknutej ujmy a na okolnosti, za ktorých k nej došlo,
- c) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v súkromnom živote,
- d) závažnosť následkov, ktoré vznikli poškodenému v spoločenskom uplatnení.

Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., právo na náhradu škody sa premlčí za tri roky odo dňa, keď sa poškodený dozvedel o škode. Ak je podmienkou uplatnenia práva na náhradu škody zrušenie alebo zmena právoplatného rozhodnutia, plynie premlčacia lehota odo dňa doručenia (oznámenia) rozhodnutia.

Podľa § 44 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z., účinný od 01.02.2002 do 31.05.2010, exekútor, ktorému bol doručený návrh oprávneného na vykonanie exekúcie, predloží tento návrh spolu s exekučným titulom najneskôr do 15 dní súdu (§ 45) a požiada ho o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie. Súd preskúma žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, návrh na vykonanie exekúcie a exekučný titul. Ak súd nezistí rozpor žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie alebo návrhu na vykonanie exekúcie alebo exekučného titulu so zákonom, do 15 dní od doručenia žiadosti písomne poverí exekútora, aby vykonal exekúciu. Ak súd zistí rozpor žiadosti alebo návrhu alebo exekučného titulu so zákonom, žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie uznesením zamietne. Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie.

Z vykonaného dokazovania, po vyhodnotení všetkých dôkazov jednotlivo, ako aj v ich vzájomnej súvislosti tak, ako to predpokladá zákonné ustanovenie § 132 O. s. p., mal súd preukázané, že žaloba žalobcu je nedôvodná, pretože súd v namietaných veciach konal plynulo, vykonával úkony smerujúce k rozhodnutiu o žiadosti súdneho exekútora na vydanie poverenia. Nie je možné opomenúť ani skutočnosť, že vo všetkých prípadoch došlo k právoplatnému zamietnutiu návrhu na vydanie poverenia súdom, pretože exekúcia bola nedôvodná pre neplatnosť rozhodcovskej doložky obsiahnutej v exekučnom titule.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Er/810/2009 (8C/128/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 26.08.2009. Výzvou zo dňa 02.09.2009 súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.11.2009 oprávnený žiadal o informáciu o stave konania, dňa 09.12.2009 bolo vo veci vydané poverenie. Tvrdenie žalobcu o omeškaní súdu s vydaním poverenia viac ako 5 mesiacov (168 dní) je nepravdivé, pretože súdny exekútor predložil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie neúplnú, ktorá neobsahovala úverovú zmluvu za účelom posúdenia zmluvných podmienok, keďže exekučným titulom bol rozhodcovský rozsudok. Súd vyzýval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy, ktorá však v určenej lehote nebola predložená, a teda napriek skutočnosti, že poverenie bolo vydané dňa 09.12.2009 nebol tento nedostatok odstránený. Navyše je potrebné poukázať na skutočnosť, že exekúcia bola právoplatne vyhlásená za neprípustnú a zastavená uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 8Er/810/2009-25 zo dňa 06.03.2012, teda exekúcia bola vedená nedôvodne, a preto ani na strane žalobcu nemohla vzniknúť škoda tým, že nemohol si vymôcť svoje právo, pretože vymoženie práva bolo realizované zákonom neprípustným spôsobom.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 10Er/442/2010 (13C/95/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 28.04.2010. Dňa 05.05.2010 súd vyzval exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 24.05.2010 exekútor oznámil súdu, že postúpil žiadosť oprávnenému. Dňa 19.07.2010 súd opätovne vyzýva oprávneného na predloženie zmluvy o úvere. Dňa 29.07.2010 doručil oprávnený kópiu zmluvy o úvere a dňa 22.09.2010 súd vydal vo veci poverenie, pričom uznesením zo dňa 06.02.2012 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú a zastavená právoplatne dňom 22.06.2012 z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky. Nepravdivé je tvrdenie žalobcu, že k omeškaniu s vydaním poverenia Okresným súdom Lučenec došlo v trvaní 8 mesiacov. Poverenie bolo vydané po 5 mesiacoch od doručenia žiadosti o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, žiadosť však bola neúplná, pretože nebola predložená úverová zmluva, preto súd vyzval súdneho exekútora a opakovane aj oprávneného, pričom kópia zmluvy o úvere bola doručená dňa 29.07.2010 a následne súd dňa 22.09.2010 vydal vo veci poverenie. Bez povšimnutia nie je možné nechať skutočnosť, že exekúcia následne uznesením zo dňa 06.02.2012 bola vyhlásená za neprípustnú a právoplatne zastavená z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky, preto na strane žalobcu nemohlo dôjsť k vzniku škody tak, ako to tvrdí tým, že si nemohol vymôcť svoje právo, pretože uplatnené právo na vymoženie sumy, ktorú žiadal v exekučnom konaní bolo uplatnené zákonom neprípustným spôsobom.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 12Er/455/2009 (13C/96/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 10.06.2009. Výzvou zo dňa 10.06.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.06.2009 súdny exekútor reaguje na výzvu s tým, že túto postupuje oprávnenému. Dňa 10.07.2009 súd opätovne vyzýva Stály rozhodcovský súd a.s. Bratislava na predloženie zmluvy. Dňa 30.07.2009 Stály rozhodcovský súd a.s. Bratislava zasiela súdu úverovú zmluvu. Dňa 07.08.2009 uznesením č.k. 12Er/455/2009-19 súd zamietla žiadosť o udelenie poverenia. Uznesením krajského súdu zo dňa 23.09.2009 č.k. 13CoE 109/2009-29 bolo uznesenie súdu prvého stupňa zrušené a dňa 15.10.2009 bolo vo veci vydané poverenie, pričom uznesenie odvolacieho súdu bolo doručené dňa 12.10.2009 Okresnému súdu Lučenec. Tvrdenie žalobcu o omeškaní súdu s vydaním poverenia nie je pravdivé, pretože omeškania netrvalo 445 dní, tak ako to žalobca tvrdí, ale poverenie bolo vydané síce v lehote 2 mesiacov, ale je potrebné poukázať na skutočnosť, že súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia neúplnú s absentujúcou úverovou zmluvou, načo bol opakovane vyzývaný tak súdny exekútor, ako aj Stály rozhodcovský súd, a.s.. Súd rozhodnutím zo dňa 07.08.2009 žiadosť o udelenie poverenia zamietol do 7 dní od odstránenia vyššie uvedenej absencie úverovej zmluvy a následne po zrušení rozhodnutia Krajským súdom v Banskej Bystrici dňa 15.10.2009 v lehote na vydanie poverenia poverenie aj vydal, keďže uznesenie krajského súdu bolo doručené 12.10.2009 a poverenie vydané dňa 15.10.2009. Tvrdenie žalobcu o tom, že si nemôže vymôcť svoje právo nie je pravdivé, pretože exekúcia bola uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 12Er/455/2009-35 zo dňa 13.02.2012 právoplatne vyhlásená za neprípustnú a zastavená. Žalobcovi preto nemohla vzniknúť škoda tým, že si nemohol vymôcť pohľadávku v exekučnom konaní, keďže vymoženie takejto pohľadávky bolo zo zákona neprípustné.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 5Er/931/2010 (13C/102/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.09.2010. Poverenie vydané 06.10.2010. Uznesením zo dňa 11.03.2011 bola exekúcia vyhlásená za neprípustnú. Tvrdenie žalobcu, že poverenie bolo vydané s omeškaním 264 dní nie je pravdivé, pretože žiadosť o udelenie poverenia bola súdu doručená dňa 23.09.2010 a poverenie vydané dňa 06.10.2010, t.j. 13 dní po doručení žiadosti, a teda v lehote.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 8Er/641/2009 (13C/112/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 23.07.2009. Výzvou zo dňa 03.08.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 16.10.2009 súdny exekútor oznámil súdu, že žiadosť postúpil oprávnenému. Dňa 18.11.2009 oprávnený sa dotazuje na stav veci. Dňa 08.12.2009 bolo vo veci vydané poverenie. Tvrdenie žalobcu, že súd bol v omeškaní s vydaním poverenia 6 mesiacov (195 dní) nie je pravdivé, pretože súdny exekútor doručil žiadosť o udelenie poverenia súdu dňa 23.07.2009 s tým, že súd výzvou z 03.08.2009 vyzval exekútora na odstránenie vady, a to predloženie úverovej zmluvy, súdny exekútor túto skutočnosť oznámil oprávnenému, ale ku dňu vydania poverenia dňa 08.12.2009 táto vada odstránená nebola. Za potrebné súd považuje poukázať na skutočnosť, že exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú a zastavená uznesením zo dňa 11.01.2012 pod č.k. 8Er/641/2009-28, a teda žalobcovi nemohla vzniknúť škoda tým, že nemohol si vymôcť svoje právo, pretože vymoženie práva návrhom na vykonanie exekúcie bolo realizované zákonom neprípustným spôsobom.

Z pripojeného spisu Okresného súdu Lučenec sp. zn. 6Er/869/2009 (13C/135/2012) súd zistil, že súdny exekútor doručil súdu žiadosť o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie dňa 16.09.2009. Výzvou zo dňa 21.09.2009 súd vyzval súdneho exekútora na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 01.10.2009 súdny exekútor oznámil súdu, že žiadosť postúpil oprávnenému. Dňa 09.10.2009 opätovne súd vyzýva oprávneného na predloženie úverovej zmluvy. Dňa 18.11.2009 žiada oprávnený oznámiť stav konania. Dňa 03.12.2009 súd vydáva vo veci poverenie. Uznesením č.k. 6Er/869/2009-22 zo dňa 07.04.2010, ktoré sa stalo právoplatným dňa 25.03.2011 súd vyhlásil exekúciu za neprípustnú a zastavil. Exekúcia bola vyhlásená za neprípustnú z dôvodu neplatnosti rozhodcovskej doložky. Tvrdenie žalobcu, že súd bol v omeškaní s vydaním poverenia 209 dní nie je pravdivé, pretože žiadosť o udelenie poverenia bola doručená súdu dňa 16.09.2009 a poverenie bolo vydané dňa 03.12.2009, vydaniu poverenia však predchádzali výzvy z 21.08.2009 a 09.10.2009 na odstránenie vady, a to predloženia úverovej zmluvy, čo však oprávnený ani ku dňu vydania poverenia neurobil a vadu neodstránil. Exekúcia bola uznesením Okresného súdu Lučenec č.k. 6Er/869/2009-22 zo dňa 07.04.2010 vyhlásená za neprípustnú a zastavená právoplatne, preto na strane žalobcu nemohlo dôjsť k vzniku škody tak, ako to tvrdí tým, že

si nemohol vymôcť svoje právo, pretože aj v tomto prípade exekúcia bola neprípustnou, teda rozpornou so zákonom.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že tvrdenie žalobcu o tom, že Okresný súd Lučenec v exekučnom konaní rozhodol o žiadosti súdneho exekútora tak, že poverenie vydal po stanovenej 15 dňovej lehote nie je pravdivé. Súd vo všetkých prípadoch konal, pretože po doručení neúplnej žiadosti o udelenie poverenia vyzýval súdneho exekútora, resp. oprávneného na predloženie úverovej zmluvy, navyiac vo veci sp. zn. 5Er/931/2010 bolo poverenie vydané obratom v 13-dňovej lehote. V danom prípade nie sú splnené hmotnoprávne podmienky pre zodpovednosť štátu uvedené v ustanovení § 9 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z. o zodpovednosti za škodu spôsobenú pri výkone verejnej moci, preto žaloba žalobcu je v plnom rozsahu nedôvodná.

Súd však v prípade, aj keď nebolo rozhodnuté o žiadosti súdneho exekútora v zákonom stanovenej 15 dňovej lehote za predpokladu, že to bolo vyslovene upravené v Exekučnom poriadku, má za to, že v tomto prípade žaloba žalobcu nie je dôvodná z toho dôvodu, že žalobca namieta nesprávny úradný postup Okresného súdu Lučenec v podobe prieťahov v konaní. Súd považuje za potrebné uviesť, že všeobecný súd v konaní o náhradu škody nie je oprávnený posudzovať prieťahy v konaní súdu, túto právomoc má iba predseda súdu alebo Ústavný súd SR.

Podľa názoru súdu žalobca mal možnosť domáhať sa ochrany svojich práv využitím inštitútu ústavnej sťažnosti v súlade s ustanovením § 127 ods. 1 Ústavy SR. Otázkou, či v konkrétnom prípade bolo alebo nebolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov garantované v článku 48 ods. 2 Ústavy SR, je kompetentný preskúmať Ústavný súd, ktorý ju v súlade so svojou ustálenou judikatúrou preskúma vždy s ohľadom na konkrétne okolnosti každého jednotlivého prípadu najmä podľa týchto troch základných kritérií: zložitosť veci, správanie účastníka a postup súdu (IUS 41/02). Súdne konanie nie je kompetentný preskúmať súd v konaní o náhrade škody podľa zákona č. 514/2003 Z. z., ale len Ústavný súd SR na podklade ústavnej sťažnosti, resp. predseda súdu na podklade sťažnosti na prieťahy v konaní. Opačný výklad by znamenal, že by existovalo niekoľko orgánov, ktoré by boli oprávnené v tom istom čase preskúmať postup toho istého súdu z hľadiska vzniku zbytočných prieťahov. Pokiaľ by súd konajúci o náhrade škody mohol hodnotiť postup svojho alebo iného súdu z hľadiska existencie zbytočných prieťahov, znamenalo by to absurdný záver, keďže všeobecné súdy by preskúmali postup iných všeobecných súdov, pričom uvedené by mohlo smerovať aj k porušeniu inštančného princípu v súdnictve.

Pre vznik zodpovednosti štátu za škodu spôsobenú orgánom verejnej moci pri výkone verejnej moci musia byť splnené všetky tri podmienky uvedené v zákone č. 514/2003 Z. z., a to nezákonné rozhodnutie, resp. nesprávny úradný postup, vznik škody, príčinná súvislosť medzi nezákonným rozhodnutím, resp. nesprávnym úradným postupom a vzniknutou škodou.

Z uvedených zákonných ustanovení je zrejmé, že pre úspešné uplatnenie nároku na náhradu škody spôsobenej nezákonným rozhodnutím je okrem iného nevyhnutné, aby nezákonnosť rozhodnutia bola konštatovaná príslušným orgánom, ktorý toto už právoplatné rozhodnutie z dôvodu nezákonnosti zmení alebo zruší v príslušnom konaní o opravnom prostriedku podanom proti rozhodnutiu. Táto podmienka nepochybne nie je v prípade udelenie poverenia na vykonanie exekúcie namietaného žalobcom splnená. Predmetné rozhodnutie okresného súdu nie je možné považovať za nezákonné a zároveň jeho zákonnosť/nezákonnosť nie je možné posudzovať v tomto konaní. Otázkou správnosti postupu pri rozhodovaní o vydaní poverenia taktiež nie je na mieste posudzovať. Ide o namietanie samotného rozhodnutia, a preto nie je možné hovoriť o nesprávnom úradnom postupe.

Vzhľadom na skutočnosť, že žalobca na niektorých miestach vo svojom žalobnom návrhu namieta prieťahy v konaní, je potrebné poukázať na ustanovenie § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z. z. v znení zákona č. 412/2012 Z. z., kde je explicitne uvedené, z čoho výlučne je možné vychádzať pri posudzovaní nesprávneho úradného postupu súdu spočívajúceho v zbytočných prieťahoch v konaní.

V zmysle ustanovenia § 9 ods. 2 zákona č. 514/2003 Z.z., súd konajúci o náhrade škody môže pri posudzovaní nároku na náhradu škody vychádzať z existencie prieťahov v súdnom konaní len v prípade, ak by tieto boli konštatované vo výsledkoch vybavenia sťažnosti na prieťahy, žiadosti o prešetrenie vybavenia sťažnosti na prieťahy, v právoplatnom rozhodnutí vydanom v disciplinárnom konaní, ktorým

sa rozhodlo o tom, že sudca sa dopustil disciplinárneho previnenia, ktoré má za následok prietahy v súdnom konaní, právoplatnom rozhodnutí Európskeho súdu pre ľudské práva, ktorým sa rozhodlo, že bolo porušené právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov alebo v právoplatnom rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky o ústavnej sťažnosti, ktorým Ústavný súd Slovenskej republiky konštatoval, že sa porušilo právo na prerokovanie veci bez zbytočných prietahov.

Žalobca sa vo svojej žalobe domáha náhrady materiálnej škody vo výške istiny s príslušenstvom vymáhanej od povinného.

Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z.z., uhrádza sa skutočná škoda a ušlý zisk, ak osobitný predpis neustanovuje inak.

Na základe všetkých uvedených skutočností je súd toho názoru, že žalovaný toho názoru, že nemôže niesť zodpovednosť a nahrádzať žalobcovi materiálnu škodu tak, ako si ju uplatnil v tomto konaní, pretože žalobca nepreukázal jednak vznik a ani výšku škody.

Žalobca zároveň zjavne opomína, že pri uplatňovaní nároku na náhradu nemajetkovej ujmy je potrebné preukázať, že konštatovanie porušenia práva nie je dostačujúcim zadosťučinením. Uvedené zo žalobného návrhu nevyplýva a z toho dôvodu nie je preukázaný tak vznik nemajetkovej ujmy ako ani to, že by sa mala poskytovať jej náhrada v peniazoch.

Podľa § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka výkon práv a povinností vyplývajúcich z občianskoprávných vzťahov nesmie bez právneho dôvodu zasahovať do práv a oprávnených záujmov iných a nesmie byť v rozpore s dobrými mravmi.

V tejto súvislosti nie je možné opomenúť povahu a predmet konaní, v ktorých malo k nesprávnemu úradnému postupu dôjsť, a to pri zohľadnení povahy podnikateľskej činnosti žalobcu a povedomí, ktoré je okolo žalobcu v spojení s touto podnikateľskou činnosťou vytvorené. V posledných rokoch všetky zložky štátnej moci zamerali svoju pozornosť na ochranu spotrebiteľských práv, pričom je všeobecne známe, že potrebu ochrany práv spotrebiteľov podmienila najmä činnosť žalobcu na trhu spotrebiteľských úverov. Práve uplatňovanie rôznych pohľadávok z titulu spotrebiteľských úverov je predmetom exekučných konaní, ktoré žalobca inicioval a v ktorých malo dôjsť k nesprávnemu úradnému postupu.

Žalobca nepreukázal podmienky vzniku zodpovednosti štátu za škodu, súlad postupu žalobcu s dobrými mravmi, ako aj nedostatočnosť konštatovania porušenia práva. Zároveň aplikujúc ustanovenie § 17 ods. 3 zákona č. 514/2003 Z. z. po zohľadnení osoby poškodeného a vnímania doterajšieho pôsobenia žalobcu (ako spoločnosti s negatívnou povestou využívajúcu neprijateľné podmienky), minimálnej závažnosti prípadnej ujmy a následky, ktoré žalobcovi mohol namietaný nesprávny úradný postup spôsobiť, nemôže byť žalobcovi priznaná žiadna náhrada nemajetkovej ujmy v peniazoch.

Na základe všetkých vyššie uvedených skutočností má súd za to, že žalobca nepreukázal, že by činnosťou súdu v namietanom konaní došlo k nesprávnemu úradnému postupu, nepreukázal vznik ani výšku skutočnej škody, ani prípadnej nemajetkovej ujmy, a tým pádom neexistuje ani príčinná súvislosť medzi nesprávnym úradným postupom súdu (spočívajúcim v tom, že rozhodol o zamietnutí návrhu na vydanie poverenia, a to po zákonom stanovenej lehote) a uplatnenou majetkovou škodou a nemajetkovou ujmov. Z dôvodu nepreukázania splnenia základných zákonných podmienok, ktoré sú potrebné pre priznanie náhrady škody v zmysle zákona č. 514/2003 Z. z., žalobu ako právne neopodstatnenú súd zamietol.

Keďže zo strany žalovaného bola vznesená aj námietka premlčania s poukazom na ustanovenie § 19 ods. 1 zákona č. 514/2003 Z. z., súd sa aj zaoberal otázkou, či právo žalobcu je alebo nie je premlčané. Žalovaný vzniesol námietku premlčania pri každom uplatnenom nároku, pri ktorom došlo k uplynutiu 15 dňovej lehoty od doručenia žiadosti o udelenie poverenia pred dňom 23.04.2009, teda tri roky pred dňom, kedy boli žalovanému doručené prvé žiadosti o predbežné prerokovanie nároku.

Preskúmaním všetkých žiadostí súdneho exekútora o udelenie poverenia na vykonanie exekúcie, ktoré sú predmetom tohto konania súd zistil, že všetky žiadosti boli doručené súdu po 23.04.2009, teda právo žalobcu premlčané z tohto hľadiska nie je.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p., účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 1, 2 O. s. p., o povinnosti nahradiť trovy konania rozhoduje súd na návrh spravidla v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí. Účastník, ktorému sa prisudzuje náhrada trov konania, je povinný trovy konania vyčísliť najneskôr do troch pracovných dní od vyhlásenia tohto rozhodnutia. Ak účastník v lehote podľa odseku 1 trovy nevyčísli, súd mu prizná náhradu trov konania vyplývajúcich zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia s výnimkou trov právneho zastúpenia; ak takému účastníkovi okrem trov právneho zastúpenia iné trovy zo spisu nevyplývajú, súd mu náhradu trov konania neprizná a v takom prípade súd nie je viazaný rozhodnutím o prisúdení náhrady trov konania tomuto účastníkovi v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

Žalovaný bol v konaní úspešný, avšak trovy konania v lehote do troch pracovných dní od vyhlásenia rozhodnutia si nevyčísli a zo spisu ku dňu vyhlásenia rozhodnutia mu žiadne trovy konania nevyplývali, súd preto o trovách konania rozhodol tak, že žalovanému ako úspešnému účastníkovi ich nepriznal.